

д) стави у промет ВМ производе без маркице на паковању (члан 73).

(2) Новчаном казном од 800 КМ до 1.600 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву.

(3) Новчаном казном од 800 КМ до 1.600 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник.

(4) Новчаном казном од 500 КМ до 1.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице.

Члан 90.

За прекршаје из члана 87. става 1. т. б), е), и), ј), к), љ) и м) и члана 88. став 1. тачке с) овог закона може се изрећи и заштитна мјера одузимања предмета који је био намијењен или употријебљен за извршење прекршаја.

XI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 91.

(1) Министар ће, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, донијети сљедеће прописе:

а) Правилник о производњи ветеринарско-медицинских производа (члан 6. став 8. и члан 7. став 6),

б) Правилник о садржају, облику и начину вођења регистара произвођача ветеринарско-медицинских производа и ветеринарско-медицинских средстава, одобрених ветеринарско-медицинских производа и ветеринарско-медицинских средстава, велепродаја ветеринарско-медицинских производа и ветеринарских апотека (члан 7. став 6, члан 35. став 5, члан 56. став 8, члан 63. став 6. и члан 84. став 7),

в) Правилник о овлашћивању лабораторија, поступањима и испитивању ветеринарско-медицинских производа (члан 13. став 5. и члан 14. став 2),

г) Правилник о облику, садржају захтјева и документацији потребној за одобравање за стављање у промет референтних, генеричких и имунолошких ветеринарско-медицинских производа (члан 25. став 4, члан 26. став 6. и члан 27. став 3),

д) Правилник о условима за производњу хомеопатских ветеринарско-медицинских производа, облику, садржају захтјева и документацији потребној за одобравање за стављање у промет хомеопатских и биљних ветеринарско-медицинских производа (члан 32. став 4. и члан 33. став 8),

ђ) Правилник о облику, садржају захтјева и документацији потребној за доношење новог рјешења о одобрењу за стављање ветеринарско-медицинских производа у промет (члан 43. став 4),

е) Правилник о условима за разврставање, прописивање и издавање ветеринарско-медицинских производа (члан 52. став 5),

ж) Правилник о условима које морају испуњавати велепродаје ветеринарско-медицинских производа и ветеринарске апотеке и вођењу евиденције у промету на велико и мало ветеринарско-медицинских производа (члан 56. став 8, члан 57. став 2. и члан 63. став 6),

з) Правилник о начину и обим контроле квалитета ветеринарско-медицинских производа и начину вођења евиденције (члан 66. став 3. и члан 72. став 3),

и) Правилник о систему фармаковигилансе, начину рада одговорног лица за фармаковигилансу ветеринарско-медицинских производа и начину вођења евиденције (члан 75. став 3. и члан 76. став 10),

ј) Правилник о начину означавања ветеринарско-медицинских производа, облику и садржају упутства за употребу ветеринарско-медицинских производа и сажетка карактеристика ветеринарско-медицинских производа (члан 78. став 8),

к) Правилник о начину оглашавања и информисања о ветеринарско-медицинским производима (члан 80. став 4. и члан 82. став 2) и

л) Правилник о садржају захтјева и документацији потребној за одобравање за стављање у промет ветеринар-

ско-медицинских средстава за употребу у ветеринарству (члан 84. став 7).

Члан 92.

До доношења подзаконских аката из члана 91. става 1. овог закона примјењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 93.

(1) Поступци за доношење рјешења о одобрењу за стављање ВМ производа у промет, производња ВМ производа, промет на велико и мало започети прије ступања на снагу овог закона довршиће се у складу са одредбама Закона о ветеринарским лијековима и ветеринарско-медицинским производима ("Службеном гласнику Републике Српске", бр. 37/02 и 71/09).

(2) Рјешење о одобрењу за производњу и стављање у промет ВМ производа донесених на основу закона из става 1. овог члана остају на снази до протеча рока на који су донесени.

Члан 94.

Привредна друштва која производе и стављају у промет ВМ производе обавезна су ускладити своје пословање са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу, осим одредаба чл. 75. и 76. овог закона са којима су обавезни ускладити своје пословање у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 95.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о ветеринарским лијековима и ветеринарско-медицинским производима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/02 и 71/09).

Члан 96.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1057/12
10. јула 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1498

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД ПОЖАРА

Проглашавам Закон о заштити од пожара, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесетој сједници, одржаној 10. јула 2012. године, а Вијеће народа 18. јула 2012. године констатовало да усвојеним Законом о заштити од пожара није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2392/12
19. јула 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОД ПОЖАРА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом прописује се систем заштите од пожара, права и обавезе привредних друштава и других правних лица, републичких органа управе и других органа, јединица локалне самоуправе, предузетника и других физичких лица као субјеката заштите од пожара (у даљем

тексту: субјекти заштите од пожара), мјере заштите од пожара, планирање и организовање заштите од пожара, организација ватрогасне службе, гашење пожара, надзор над спровођењем мјера заштите од пожара и финансирање заштите од пожара.

Члан 2.

(1) Заштита од пожара обухвата скуп мјера и радњи управне, организационе, материјално-техничке, образовне и пропагандне природе, које се предузимају ради спречавања избијања и ширења пожара, његовог откривања и гашења, те спасавања људи, имовине и животне средине угрожених пожаром.

(2) Заштита од пожара организује се и спроводи у свим мјестима и на свим објектима који су изложени опасности од избијања и ширења пожара.

Члан 3.

Заштита од пожара је дјелатност од посебног интереса за Републику Српску.

Члан 4.

Изрази употребљени у овом закону имају следећа значења:

а) пожар - процес неконтролисаног сагорјевања гориве материје којим се угрожавају живот и здравље људи, материјална добра и животна средина, а који је карактеристичан по истовременом отпуштању топлоте, дима, токсичних гасова и пламена,

б) пожарни сектор - граница ширења пожара која се одређује на основу анализе пожарног оптерећења, начина ширења пожара, пожарног ризика и материјалне вриједности објекта у којем се одређује,

в) димовод - унутрашњи дио димњака кроз који се одводи дим,

г) територијална ватрогасна јединица је врста професионалне ватрогасне јединице која се оснива на подручју општине или града,

д) предузетна ватрогасна јединица је врста професионалне ватрогасне јединице која се оснива у привредним друштвима и другим правним лицима и

ђ) добровољна ватрогасна јединица је врста ватрогасне јединице која се формира у јединицама локалне самоуправе, ватрогасним друштвима, привредним друштвима, другим правним лицима, републичким органима управе или другим органима.

II - ПРАВА И ОБАВЕЗЕ СУБЈЕКТА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 5.

Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) на приједлог Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство) доноси годишњи програм активности спровођења посебних мјера заштите од пожара од интереса за Републику Српску.

Члан 6.

(1) Субјекти заштите од пожара дужни су да у спровођењу мјера заштите од пожара поступају у складу са овим законом, плановима заштите од пожара и општим актима субјекта заштите од пожара.

(2) У извршавању обавеза из става 1. овог члана остварује се сарадња са овлашћеним привредним друштвима и другим правним лицима из члана 23. овог закона и привредним друштвима и правним лицима која су стручно оспособљена и регистрована за вршење дјелатности заштите од пожара.

(3) Директор привредног друштва или другог правног лица, односно руководиоца који руководи републичким органом управе или другим органом, руководни радници у привредном друштву и правном лицу, односно радници са посебним овлашћењима у републичком органу управе, сваки у свом дјелокругу одговорни су за организовање и спровођење заштите од пожара, посебно за примјену про-

писаних и наложених мјера, одржавање у исправном стању и намјенску употребу опреме и средстава за гашење пожара, као и за упознавање радника са опасностима од пожара у вези са њиховим пословима и задацима.

(4) Сваки грађанин који примијети пожар или непосредну опасност од пожара дужан је да га угаси или отклони непосредну опасност од пожара, ако то може учинити без опасности за себе или другог.

Члан 7.

За организовање и остваривање заштите од пожара, у складу са овим законом, другим прописима и општим актима, одговорни су:

а) у привредним друштвима и другим правним лицима - директор,

б) у политичким странкама и удружењима грађана - извршни органи и

в) у републичким органима управе и другим органима - руководиоци који руководе тим органима.

Члан 8.

(1) Ради утврђивања одговарајуће организације и предузимања других мјера потребних за успешно функционисање и спровођење мјера заштите од пожара, субјекти заштите од пожара разврставају се у четири категорије I, II, III и IV степена ризика угрожености од пожара, а зависно од технолошког процеса, врсте материјала који производе, прерађују или ускладиштавају, врсте материјала употребљеног за изградњу објекта и значаја објекта.

(2) Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) доноси рјешење којим разврстава субјекте заштите од пожара у одговарајуће категорије степена ризика угрожености од пожара, на које се може изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(3) Министар доноси прописе о условима, основима и мјерилима за разврставање привредних друштава и других правних лица, републичких органа управе и других органа и предузетника, у одговарајуће категорије степена ризика угрожености од пожара.

(4) У одређеним случајевима, министар може одредити, због привредног, културног, историјског и другог значаја дјелатности које врше субјекти заштите од пожара да они буду разврстани у категорију непосредно вишег степена ризика угрожености од пожара.

Члан 9.

(1) Привредна друштва и друга правна лица разврстана у категорију I степена ризика угрожености од пожара дужна су да донесу план заштите од пожара и да имају властиту ватрогасну јединицу са одговарајућим бројем радника на организовању и спровођењу превентивних мјера заштите од пожара.

(2) Привредна друштва и друга правна лица разврстана у категорију II степена ризика угрожености од пожара обавезна су да донесу планове заштите од пожара и да имају одговарајући број радника ради вршења послова сталног дежурства, непосредног гашења пожара и спровођења превентивних мјера заштите од пожара ради организовања службе заштите од пожара.

(3) Субјекти заштите од пожара, разврстани у категорију III степена ризика угрожености од пожара обавезни су да имају најмање једног радника који непосредно организује и спроводи превентивне мјере заштите од пожара.

(4) Субјекти заштите од пожара, разврстани у категорију IV степена ризика угрожености од пожара морају да имају најмање једног радника задуженог за организовање и спровођење превентивних мјера заштите од пожара или уговор са овлашћеном установом.

(5) Субјекти заштите од пожара разврстани у категорије из ст. 1. до 4. овог члана доносе општи акт о заштити од пожара.

Члан 10.

(1) Субјекти заштите од пожара дужни су да под условима и на начин прописан овим законом учествују у гаше-

њу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и да дају на располагање своја превозна, техничка и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине угрожених пожаром.

(2) Субјекти заштите од пожара дужни су да:

а) обавијесте све раднике који су изложени опасности од пожара или могу да буду изложени опасности од пожара, о мјерама и радњама које се предузимају, а односе се на заштиту од пожара и

б) дају упутства да радници престану радити у случају опасности од пожара и да се упуте на сигурно мјесто.

(3) У случају избијања пожара, од радника се не смије захтијевати да наставе рад у ситуацији у којој постоји опасност за њихов живот и здравље.

(4) Субјекти заштите од пожара дужни су да омогуће радницима да предузму мјере и радње у складу са својим знањима и расположивим техничким средствима ради избјегавања последица опасности од пожара, у случају када постоји озбиљна опасност по њихово здравље или здравље других лица усљед пожара, а непосредног руководиоца није могуће контактирати.

(5) Због предузимања мјера и радњи из става 4. овог члана радници не носе одговорност, осим ако су поступали намјерно или из крајње непажње.

Члан 11.

(1) Привредно друштво и друго правно лице, као и физичко лице који израђују техничку документацију, инвеститори и извођачи радова на објектима дужни су да у изради техничке документације и грађењу примјењују прописане мјере и нормативе заштите од пожара.

(2) За грађевински материјал, елементе, опрему и друге материјале који се уграђују у објекат, а који су од посебног значаја за спречавање настанка или ширења пожара у том објекту, морају се обезбиједити докази о њиховој ватроотпорности и пожарним карактеристикама.

(3) За финалну обраду водоравних и вертикалних површина излаза и излазних путева у објектима смију се уграђивати само материјали одређених пожарних карактеристика.

(4) За уграђени материјал из става 2. овог члана извођач радова дужан је да прибави доказе о њиховој ватроотпорности и пожарним карактеристикама и да их на увид Министарству прије издавања сагласности из члана 24. став 1. овог закона.

Члан 12.

Осим мјера заштите од пожара прописаних овим законом, скупштине општина - града, могу у складу са потребама прописати и друге мјере којима је циљ спречавање избијања и ширења пожара и спасавање људи и имовине угрожених пожаром, у складу са законом.

III - ПЛАНИРАЊЕ И ОРГАНИЗОВАЊЕ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 13.

(1) Организовање и спровођење заштите од пожара врши се на основу овог и других закона и прописа донесених на основу закона и општих аката, као и планова заштите од пожара.

(2) У складу са законом и другим прописима, план заштите од пожара на нивоу општине доноси скупштина општине, а скупштина града доноси план заштите од пожара на нивоу града, односно општина у саставу града.

(3) Планове заштите од пожара доносе привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи, у складу са овим законом, одлукама и плановима заштите од пожара општине и другим прописима.

(4) План заштите од пожара у привредним друштвима и другим правним лицима доноси одговарајући орган управљања, а у републичким органима управе и органима општине, односно града, руководиоца који руководи тим органом.

(5) Републички органи управе, град и општина, у складу са својим правима и дужностима, утврђеним законом, брину се о успјешном функционисању заштите од пожара и спровођењу прописаних мјера од привредних друштава и других правних лица, републичких органа управе и других органа, предузетника и других физичких лица и врше друге законом одређене послове у вези са спровођењем и унапређивањем заштите од пожара.

Члан 14.

(1) У плановима заштите од пожара утврђују се:

а) процјена угрожености од пожара,

б) организација заштите од пожара,

в) начин употребе ватрогасних јединица,

г) систем обавјештавања,

д) поступак у случају пожара,

ђ) техничка опрема и средства за гашење пожара,

е) начин снабдијевања водом,

ж) путеви, пролази и прилази,

з) сарадња са другим ватрогасним јединицама, јединицама и формацијама Оружаних снага Босне и Херцеговине и

и) друге мјере потребне за успјешно функционисање и унапређивање заштите од пожара и спровођење надзора над извршавањем мјера заштите од пожара.

(2) Методологију за израду планова заштите од пожара у складу са одредбама става 1. овог члана утврђује министар.

IV - МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 15.

Мјере заштите од пожара у смислу овог закона су:

а) избор локације и диспозиције објеката, као и избор материјала, уређаја, инсталација и конструкција којим се спречава пожар или могућност избијања и ширења пожара своди на најмању мјеру,

б) изградња прилазних путева и пролаза,

в) обезбјеђење потребних количина воде и других средстава за гашење пожара,

г) избор и одржавање технолошких процеса и уређаја којима се обезбјеђује сигурност против пожара,

д) забрана употребе отворене ватре и других извора паљења у објектима и просторијама у којима би због тога могло доћи до пожара,

ђ) начин спасавања људи и имовине,

е) постављање уређаја за јављање, гашење пожара и спречавање његовог ширења, уређаја за мјерење концентрације експлозивних смјеса (гасови, паре и прашина) и других уређаја за контролу безбједног одвијања технолошког процеса,

ж) одржавање и контрола исправности уређаја и инсталација чија неисправност може утицати на настанак и ширење пожара и

з) организовање службе осматрања и обезбјеђење опреме и средстава за гашење шумских пожара.

Члан 16.

(1) Просторним, урбанистичким, регулационим планом и урбанистичким пројектом у односу на мјере заштите од пожара утврђују се:

а) систем објеката водоснабдијевања, развој примарне и секундарне мреже са одговарајућим капацитетима за потребе заштите од пожара,

б) удаљеност између зона предвиђених за индустријске објекте, складишта запаљивих течности, гасова и експлозивних материја,

в) удаљеност између објеката различите намјене унутар индустријске зоне и

г) ширина путева који омогућавају приступ ватрогасним возилима до сваког објекта и њихово маневрисање за вријеме гашења пожара.

(2) За просторне, урбанистичке и регулационе планове, урбанистички пројекат, као и за њихове измјене или допуне, прије доношења, потребно је прибавити мишљење Министарства у погледу планираних мјера заштите од пожара.

(3) Министар доноси пропис о техничким нормативима за приступне путеве, окретнице и уређене платое за ватрогасна возила у близини објеката код којих је повећан ризик од пожара.

Члан 17.

(1) Грађевински објекти граде се на мјесту и на начин да се тиме не ствара опасност од пожара за друге објекте.

(2) На постојећим објектима не могу се изводити радови који би могли довести до смањења безбједности од пожара на објекту или на сусједним објектима.

(3) Извођач радова на објектима из ст. 1. и 2. овог члана дужан је да писано одреди и предузме потребне мјере за спречавање избијања и ширења пожара и обезбједи потребна средства и опрему за гашење пожара.

Члан 18.

(1) У техничкој документацији за стамбене објекте са четири и више надземних етажа, објектима намијењеним за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица (болнице, хотели, пансиони, угоститељски објекти, спортске и друге дворане, робне куће, тржни центри, школе, жељезничке и аутобуске станице, аеродроми и други слични објекти) и у индустријским објектима, одређују се пожарни сектори.

(2) Спровођење одговарајућих мјера заштите од пожара у објектима из става 1. овог члана зависи од намјене, издвојености и висине објеката, чија се класификација, степен отпорности према пожару и безбједност евакуације одређује прописом о техничким нормативима заштите од пожара који доноси министар.

Члан 19.

(1) Из пожарних сектора у објектима из члана 18. овог закона мора бити омогућена безбједна евакуација у случају пожара, а путеви евакуације морају имати довољну пропусност и бити на сигуран начин заштићени од ватре и дима.

(2) Пожарни сектори одређују се на основу стандарда и анализе пожарног оптерећења, начина ширења пожара, пожарног ризика и материјалне вриједности објекта или његовог дијела.

Члан 20.

(1) Одобрење за грађење објеката неће се издати уколико се не прибави сагласност Министарства за предвиђене мјере и нормативе заштите од пожара у техничкој документацији.

(2) Министарство у сједишту даје сагласност за грађење:

а) објеката за прераду нафте, нафтних деривата, запаљивих течности и гасова,

б) објеката за производњу експлозивних материја,

в) индустријских објеката у којима се на једном локалитету у више објеката обавља јединствен технолошки процес,

г) објеката за производњу електричне енергије,

д) објеката за производњу енергије из обновљених извора енергије (вјетар, биогаз, соларна енергија, геотермална енергија, депонијски гас, гас из комуналних отпадних вода), као и електрана са комбинованом производњом,

ђ) високих брана и акумулација напуњених водом, јаловином или пепелом за које је прописано техничко осматрање,

е) трансформаторских постројења снаге изнад 20 MVA,

ж) тунела дужих од 1000 m,

з) међународних и магистралних продуктовода, гасовода и нафтовода за транспорт, гасовода називног радног натпритиска више од 16 бара, уколико прелазе најмање двије општине, магистралних и регионалних топлодалекова, објеката за производњу биодизела,

и) стадиона за 10.000 и више гледалаца, објеката конструктивног распона 50 m и више, објеката висине 50 m и више, силоса капацитета више од 10.000 m³,

ј) постројења за третман опасног отпада, спаљивањем или хемијским поступцима, капацитета више од 70 t дневно,

к) постројења за третман неопасног отпада спаљивањем, термичким и/или физичким, физичко-хемијским, хемијским поступцима, као и централних складишта и/или депонија за одлагање опасног отпада,

л) регионалних депонија, односно депонија за одлагање неопасног отпада за подручје настањено са више од 200.000 становника,

љ) аеродрома за међународни авио-саобраћај,

м) пристаништа, лука, марина и пристана (понтон),

н) јавне жељезничке инфраструктуре са прикључцима,

њ) телекомуникационих објеката, односно мрежа, система или средстава који су међународног и магистралног значаја и телекомуникационих објеката који се граде на територији двију или више општина, закључно са главним капацитетима,

о) далековода који се граде на територији двију или више општина и

п) других објеката од посебног значаја за Републику.

(3) Надлежни центар јавне безбједности Министарства (у даљем тексту: Центар) даје сагласност за грађење:

а) објеката и простора намијењених за обављање пословних дјелатности,

б) нафтовода, продуктовода и гасовода,

в) трансформаторских постројења снаге до 20 MVA,

г) далековода који се граде на територији општине,

д) складишних објеката,

ђ) индустријских објеката у којима се на једном локалитету у једном објекту обавља јединствен технолошки процес,

е) тунела дужине од 200 m до 1000 m,

ж) објеката који су намијењени за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица (болнице, хотели, пансиони, угоститељски објекти, спортске и друге дворане, робне куће, тржни центри, школе, жељезничке и аутобуске станице, аеродроми и други слични објекти),

з) објеката здравствених установа, стационара и домова за смјештај лица са посебним потребама и објеката казнено-поправних установа,

и) објеката блоковог типа и високих објеката,

ј) ауто-путева и брзих путева, путних објеката и саобраћајних прикључака на ове путеве и граничних прелаза и

к) надземних и подземних гаража за аутомобиле.

(4) За индивидуалну стамбену изградњу и објекте који се повремено користе за боравак и одмор није потребна сагласност из става 3. овог члана.

(5) Сагласност на предвиђене нормативе заштите од пожара у техничкој документацији за грађење магацина за смјештај експлозивних материја као и објеката за ускладиштавање и трговински промет запаљивих течности, запаљивих гасова и гаса у боцама издаје Министарство у сједишту, односно надлежни Центар у складу са чл. 49. и 62. Закона о промету експлозивних материја и запаљивих течности и гасова ("Службени гласник Републике Српске", број 78/11).

(6) Министар доноси пропис о техничким нормативима за заштиту електроенергетских постројења и уређаја од пожара.

Члан 21.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која израђују техничку документацију за грађење објеката дужна су да:

а) при изради техничке документације уграде све прописане мјере заштите од пожара у складу са технолошким пројектним задатком,

б) уз техничку документацију израде прилог заштите од пожара са назнаком свих опасности које се могу појавити при коришћењу објекта и мјера које су предвиђене у техничкој документацији да би се ове опасности отклониле и

в) наведу све прописе који су коришћени при изради техничке документације.

(2) Прилог из става 1. тачка б) овог члана израђује се за сваки објекат или дио објекта или инсталације које су предмет пројектовања и садржи изјаву са потписом одговорног пројектанта који руководи израдом техничке документације у цјелини за извођење објекта или постројења и пројектанта за заштиту од пожара.

(3) Пројектанти из става 2. овог члана дужни су да уз пројекат приложе исправу којом доказују да је пројектовање објекта, односно техничко-технолошког процеса извршено у складу са законом и прописима донесеним на основу закона.

(4) Пројектант за заштиту од пожара из става 2. овог члана може бити лице које је у сталном радном односу у привредном друштву и другом правном лицу из става 1. овог члана и које има високу или вишу стручну спрему или завршене студије првог циклуса са 240 ECTS бодова или 180 ECTS бодова, техничког смјера и положен стручни испит за рад на пословима заштите од пожара.

(5) Привредно друштво и друго правно лице које израђује техничку документацију, односно прилог заштите од пожара из става 1. тачка б) овог члана, а нема запослено лице које испуњава услове за одговорног пројектанта за заштиту од пожара, закључује уговор са привредним друштвом или другим правним лицем регистрованим за израду пројектне документације, које у сталном радном односу има запосленог одговорног пројектанта за заштиту од пожара.

Члан 22.

(1) За објекте и радове за које је потребна сагласност Министарства у сједишту за предвиђене мјере и нормативне заштите од пожара у техничкој документацији, као и за индустријске објекте и објекте намијењене за јавну употребу у којима се сакупља или борави већи број лица, уз техничку документацију инвеститор је дужан да приложи и посебан елаборат у коме се на сажет и цјеловит начин на основу графичких прилога, прорачуна и текстуалних објашњења морају приказати све мјере заштите од пожара предвиђене у техничкој документацији, са предвиђеним, односно одабраним системом заштите од пожара, његовом функционалношћу и ефикасношћу.

(2) За објекте из става 1. овог члана, за које су посебним прописом одређене мјере заштите од пожара, инвеститор не прилаже посебан елаборат већ уз техничку документацију израђује прилог заштите од пожара из члана 21. став 1. тачка б) овог закона.

Члан 23.

(1) За израду елабората из члана 22. овог закона може се овластити организација која има кадрове који имају одговарајућу високу школску спрему или завршене студије првог циклуса са 240 ECTS бодова, најмање три године радног искуства у одговарајућој струци и положен стручни испит у тој струци, од којих најмање једно лице мора да има положен стручни испит за рад на пословима заштите од пожара.

(2) Овлашћење из става 1. овог члана на захтјев привредног друштва или другог правног лица даје Министарство у сједишту.

(3) Рјешење се укида дато овлашћење ако се у организацији из става 1. овог члана промијене околности тако да организација не испуњава прописане услове или ако се у поступку надзора утврди да се организација приликом израде елабората не придржава прописа и других норматива заштите од пожара.

Члан 24.

(1) Одобрење за употребу изграђеног или реконструисаног објекта или дијела објекта који представља економ-

ско-техничку цјелину и као такав се може самостално користити даје се након што Министарство да сагласност да су у њима спроведене мјере заштите од пожара предвиђене у техничкој документацији.

(2) Сагласност из става 1. овог члана за објекте из члана 20. став 2. овог закона даје Министарство у сједишту, а за објекте из члана 20. став 3. овог закона даје надлежни Центар.

(3) Одобрење за употребу објекта у којем је уграђени систем за дојаву и гашење пожара, уређаји за контролно и заштитно дјеловање и уређаји за спречавање ширења пожара може се издати након што се испита њихова исправност и оптимално дјеловање у складу са пројектним рјешењем и примијењеним стандардима и нормативима.

(4) Испитивање из става 3. овог члана и периодично испитивање према техничким прописима и упутству произвођача могу вршити само привредна друштва и друга правна лица која су регистрована за ту дјелатност и који су добили одобрење Министарства.

(5) Министар доноси пропис о техничким нормативима за стабилне инсталације за дојаву пожара.

Члан 25.

(1) Електричне, вентилационе, гасне, нафтоводне, топловодне, громобранске и друге инсталације и уређаји, као и димоводи, морају се поставити, односно изводити, користити и одржавати према прописаним техничким нормативима и обавезним стандардима и упутствима произвођача, о чему мора постојати документација.

(2) Инсталације и уређаји из става 1. овог члана, као и димоводи и ложишта могу се употребљавати само ако су исправни и ако су правилно постављени.

Члан 26.

(1) Запаљиве материје могу се држати и ускладиштавати само у објектима који су за то подешени или преуређени у складу са техничким и другим прописима.

(2) Отворена ватра (отворена ложишта, отворени пламен и слично) која се користе у технолошким процесима или у поступку рада у пословном простору могу се употребљавати само у складу са техничким и другим прописима.

Члан 27.

(1) При изградњи или реконструкцији водовodne мреже у насељеним мјестима мора се обезбиједити проточни капацитет, притисак и хидрантска мрежа за ефикасно гашење пожара.

(2) Министар доноси пропис о техничким нормативима за хидрантску мрежу за гашење пожара.

Члан 28.

(1) Субјекти заштите од пожара дужни су да држе у приправности исправне уређаје, алат и опрему за гашење пожара на мјестима која су лако приступачна (подест, ходник, тријем и слично), заштићеним од високих и ниских температура, механичких, хемијских и других оштећења.

(2) У пословном простору у којем, с обзиром на природу посла који се обавља, пријети опасност од избијања или ширења пожара морају се предузети прописане мјере или мјере наложене од надлежног инспектора за заштиту од пожара (држање у приправности одговарајућих справа, алата и других средстава за почетно гашење пожара, као и друге одговарајуће мјере).

Члан 29.

(1) Градови, општине, мјесне заједнице, привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи, предузетници у области пољопривреде и пољопривредни произвођачи за вријеме жетве и вршидбе предузимају посебне мјере заштите стрних усјева од пожара.

(2) Под посебним мјерама заштите стрних усјева од пожара подразумевају се: организовање сталног дежурства, осматрачке службе, службе везе и обавјештења и контрола над спровођењем тих и других мјера заштите од пожара.

(3) Прописе о посебним мјерама заштите од пожара шума и усјева доноси министар надлежан за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде у сарадњи са министром.

Члан 30.

(1) У објектима у којима се одржавају јавни скупови, приредбе, сајмови и слично, организатори су дужни да за вријеме њиховог трајања обезбиједи ватрогасно дежурство.

(2) У привредним друштвима и другим правним лицима ватрогасно дежурство се организује и у току процеса рада када је повећана опасност од избијања пожара.

(3) Под ватрогасним дежурствима из ст. 1. и 2. овог члана подразумијева се присуство више лица стручно оспособљених за гашење пожара са одговарајућом опремом и средствима за благовремено гашење почетних пожара.

(4) При пројектовању и изградњи високих стамбених објеката намијењених за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица (болнице, хотели, пансиони, спортске и друге дворане, робне куће, тржни центри површине више од 500 м², аеродроми и други слични објекти) и индустријским објектима обавезно је постављање уређаја који омогућавају откривање и јављање пожара.

(5) У објектима у којима се одвијају технолошки процеси у којима се производе, прерађују, користе и ускладиштавају запаљиве, експлозивне и друге опасне материје, поред уређаја из става 4. овог члана, обавезна је и уградња:

а) уређаја који омогућавају благовремено гашење пожара (стабилни системи за гашење пожара) и спречавање његовог ширења,

б) уређаја за мјерење концентрације експлозивних смјеса (гасови, паре и прашина) и

в) других уређаја за контролу безбједног одвијања технолошког процеса, зависно од намјене објеката и опасности од појаве пожара.

(6) Министар доноси пропис о техничким нормативима за израду техничке документације којом морају бити снабђени системи, опрема и уређаји за откривање пожара и алармирање.

Члан 31.

(1) Страно привредно друштво које ставља у промет уређаје, опрему и средства за заштиту од пожара и експлозија дужно је да прије стављања у промет прибави атест (исправу) регистроване или овлашћене организације у смислу Закона о стандардизацији у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 13/02), а за опрему која се користи у технолошким и другим процесима са лако запаљивим или експлозивним материјама дужно је да Министарству у сједишту достави доказ о извршеном испитивању њихове усклађености са прописима и стандардима о заштити од пожара и експлозија земље поријекла.

(2) За стављање у промет уређаја, опреме и средстава за заштиту од пожара и експлозија из става 1. овог члана, потребно је прибавити мишљење Министарства у сједишту.

Члан 32.

(1) Корисници ручних и превозних апарата за гашење почетног пожара дужни су да обезбиједи редовно испитивање апарата према упутству произвођача, односно стандардима, а најмање једном годишње.

(2) Испитивање апарата из става 1. овог члана који се налазе у употреби може вршити привредно друштво и друго правно лице и предузетник који су регистровани за ту дјелатност, а имају одговарајућу техничку опрему, пословни простор и стручне раднике и који за то добију одобрење Министарства.

(3) О извршеним испитивањима и прегледима води се евиденција, која садржи идентификациони број апарата, име радника који врши испитивање и датум испитивања.

(4) Евиденцију из става 3. овог члана прописује министар.

Члан 33.

(1) Корисник објекта у којем су уграђени системи за дојаву и гашење пожара, хидрантска мрежа, уређаји за контролу и заштитно дјеловање и уређаји за спречавање ширења пожара, дужан је да обезбиједи њихову исправност, функционалност, као и њихово редовно испитивање према техничким прописима и упутству произвођача, а најмање једном годишње, о чему мора да води евиденцију.

(2) Испитивање хидрантске мреже може вршити привредно друштво и друго правно лице које је регистровано за обављање те дјелатности, а има одговарајућу опрему и запослене раднике са најмање средњом стручном спремом техничке струке и положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара.

(3) Испитивање хидрантске мреже за властите објекте може вршити привредно друштво и друго правно лице, под условом да има одговарајућу опрему и запослене раднике са најмање средњом стручном спремом техничке струке и положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара.

(4) Након извршеног прегледа и испитивања из става 2. овог члана привредно друштво и друго правно лице обавезни су да сачине записник о извршеном испитивању, који потписују лице које је извршило испитивање и одговорно лице које има најмање вишу стручну спрему или завршене студије првог циклуса са 180 ECTS бодова, техничког смјера и положен стручни испит за рад на пословима заштите од пожара.

(5) Одговорно лице из става 4. овог члана може бити и лице које је извршило испитивање хидрантске мреже из ст. 1. и 3. овог члана.

Члан 34.

(1) Привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи дужни су да општим актом утврде мјере и радње у вези са спровођењем и унапређивањем заштите од пожара и одреде радника који је одговоран за спровођење мјера заштите од пожара и стручно оспособљен за вршење послова заштите од пожара.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи из члана 9. став 4. овог закона могу повјерити спровођење мјера заштите од пожара привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику који су оспособљени и регистровани за ту дјелатност и имају у радном односу најмање једно запослено лице са положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара, којима достављају све податке битне за безбједност радника са становишта заштите од пожара.

(3) Субјекти заштите од пожара, разврстани у одговарајућу категорију степена ризика угрожености од пожара, дужни су да организују заштиту од пожара, у складу са рјешењем о разврставању.

(4) Субјекти заштите од пожара, полазећи од својих услова и потреба, а у складу са прописима о заштити од пожара, утврђују општим актом:

а) радна упутства која морају садржавати мјере заштите од пожара за све технолошке јединице гдје постоји опасност од пожара, уз ближу разраду обавеза према радном упутству и другим прописима сваког појединог радника у погледу контроле и спровођења прописа из области заштите од пожара, као и мјере прве помоћи и мјере за евакуацију радника,

б) организацију, дјелокруг и овлашћење службе заштите од пожара,

в) начин вршења унутрашње контроле спровођења заштите од пожара, те дужности, одговорности и овлашћења радника који ту контролу непосредно врше, стручну спрему руководиоца службе и других радника који обављају послове заштите од пожара,

г) поступак и начин упознавања радника приликом ступања на рад или распоређивања на друго радно мјесто са опасностима од пожара које се тичу тог радног мјеста, као

и начин обучавања радника у руковању средствима и опремом за гашење пожара,

д) просторије, просторе и мјеста на којима се не смије производити, користити или преносити отворена ватра,

ђ) врсту и количину опреме и средстава за гашење пожара, распоред опреме и средстава, као и вријеме повремених испитивања њихове исправности,

е) задатке и одговорности радника који руководе пословима у вези са спровођењем заштите од пожара,

ж) одговорност радника због непридржавања прописаних мјера заштите од пожара,

з) дужности и понашање радника у случају избијања пожара и

и) начин сарадње службе заштите од пожара са осталим службама које раде на унапређивању заштите од пожара, службом заштите на раду, системом органа цивилне заштите, службом хитне помоћи и овлашћеним привредним друштвима и другим правним лицем из члана 23. овог закона.

(5) Одговорно лице из става 1. овог члана, радник привредног друштва, другог правног лица и предузетник којем је повјерено спровођење мјера заштите од пожара, као и руководиоца посебно организоване службе заштите од пожара из става 4. тачка в) овог члана може бити лице које има најмање средњу стручну спрему техничког смјера и положен стручни испит за обављање послова заштите од пожара.

(6) Одговорно лице из става 1. овог члана, не сматра се одговорним за посљедице настале усљед законом предузетих активности на пословима заштите од пожара.

(7) Одговорно лице из става 1. овог члана има право да захтијева од субјеката који су га одредили да предузму одговарајуће мјере и да их упозна са приједлозима за ублажавање опасности од пожара за раднике.

(8) Министар прописује програм и начин полагања стручног испита за раднике из става 5. овог члана.

Члан 35.

Привредна друштва и друга правна лица и републички органи управе и други органи дужни су да на захтјев Републичке управе за инспекцијске послове (у даљем тексту: Инспекторат) доставе општи акт о заштити од пожара.

Члан 36.

(1) Привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи дужни су да обезбиједу обуку која се састоји у информисању и упознавању сваког радника према посебно утврђеном програму у погледу опасности од пожара које се тичу послова и задатака на које је распоређен, као и о мјерама и средствима за гашење пожара, практичној употреби приручних апарата, уређаја и опреме и средстава за гашење пожара и да их упознају са материјалном и другом одговорношћу због непридржавања прописаних мјера заштите од пожара приликом:

- а) запошљавања,
- б) премјештаја или промјене посла,
- в) увођења нове радне опреме или промјене опреме и
- г) увођења нових технологија.

(2) Субјекти заштите од пожара дужни су да једанпут у току три године врше проверу знања радника из става 1. овог члана, о чему се води евиденција.

(3) Обука радника у смислу става 1. овог члана спроводе се у току радног времена.

(4) Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана примјењују се и на предузетнике.

Члан 37.

(1) Директор привредног друштва или другог правног лица, односно руководиоца који руководи републичким органом управе или другим органом, руководни радници у привредном друштву и правном лицу, односно радници са посебним овлашћењима у републичком органу управе,

дужни су да консултују раднике и омогуће им да учествују у расправама о свим питањима која се односе на безбједност са становишта заштите од пожара.

(2) У стамбеним зградама, стамбено-пословним зградама, стамбеним зградама са гаражама и пословним зградама, за које је посебним прописима предвиђено формирање заједнице етажних власника, за спровођење прописаних и наложених мјера заштите од пожара одговорни су органи заједнице формирани у складу са тим прописима, а у осталим зградама одговоран је власник зграде.

(3) Субјекти заштите од пожара, који имају закључен уговор са овлашћеном установом из члана 9. став 4. овог закона, не ослобађају се одговорности за обављање послова заштите од пожара.

(4) Лица из ст. 1. и 2. овог члана ослобађају се одговорности у случају када су пожари настали као посљедица више силе која је ван њихове контроле или посебних догађаја чије посљедице није било могуће предвидјети.

Члан 38.

Осигуравајућа друштва која послују на територији Републике Српске дужна су да о свим сазнањима очигледне повреде закона и других прописа, приликом утврђивања ризика и процијене штете настале од пожара, без одлагања обавијесте надлежни Центар.

V - ОРГАНИЗАЦИЈА ВАТРОГАСНЕ СЛУЖБЕ

1. Ватрогасне јединице

Члан 39.

(1) Ради учествовања у спровођењу превентивних мјера заштите од пожара, које су у функцији благовремености и повећања ефикасности ватрогасне интервенције, гашење пожара и спасавање људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, спровођење мјера заштите од пожара утврђених планом заштите од пожара општине - града, пружање техничке помоћи у незгодама и опасним ситуацијама, те обављање и других послова у еколошким и другим несрећама, оснивају се ватрогасне јединице.

(2) Ватрогасне јединице могу бити професионалне ватрогасне јединице и добровољне ватрогасне јединице.

(3) Професионалне ватрогасне јединице оснивају се у складу са овим законом за подручје општине или града или за дио тог подручја као територијалне ватрогасне јединице, а у привредним друштвима и другим правним лицима као предузетне ватрогасне јединице.

(4) Добровољне ватрогасне јединице формирају се у ватрогасним друштвима, а могу се формирати и у привредним друштвима и другим правним лицима, јединицама локалне самоуправе, републичким органима управе и другим органима.

(5) Територијалне ватрогасне јединице остварују задатке јединица цивилне заштите у складу са Законом о цивилној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 26/02, 39/03 и 29/10).

Члан 40.

(1) Територијална ватрогасна јединица оснива се одлуком скупштине општине или града, као посебна унутрашња организациона јединица административне службе општине, односно града.

(2) Одлуком из става 1. овог члана утврђују се дјелокруг и надлежност територијалне ватрогасне јединице.

(3) Предузетне ватрогасне јединице оснивају привредна друштва и друга правна лица.

Члан 41.

(1) Двије или више општина могу споразумно основати заједничку територијалну ватрогасну јединицу.

(2) Општина може споразумно са једним или више привредних друштава и других правних лица основати заједничку професионалну ватрогасну јединицу.

(3) Два или више привредних друштава и друга правна лица могу споразумно основати заједничку предузетну ватрогасну јединицу.

Члан 42.

(1) Територијалном ватрогасном јединицом руководи старјешина територијалне ватрогасне јединице, којег именује начелник општине, односно градоначелник на основу спроведеног јавног конкурса.

(2) Надлежни орган општине, односно града доноси пропис о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у општинској, односно градској ватрогасној јединици након прибављеног мишљења Министарства у сједишту.

Члан 43.

(1) За старјешину професионалне ватрогасне јединице може се именовати лице, на начин прописан чланом 42. став 1. овог закона, које има најмање вишу стручну спрему или завршене студије првог циклуса са најмање 180 ECTS бодова, техничког смјера.

(2) Старјешина професионалне ватрогасне јединице може имати замјеника, који испуњава услове из става 1. овог члана.

Члан 44.

(1) У јединицама локалне самоуправе са више од 20.000 становника обавезно се оснива територијална ватрогасна јединица.

(2) У јединицама локалне самоуправе до 20.000 становника обавезно се оснива територијална ватрогасна јединица или добровољна ватрогасна јединица способна за гашење пожара.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, добровољна ватрогасна јединица не мора се оснивати, ако је у насељеном мјесту основана заједничка професионална ватрогасна јединица из члана 41. став 2. овог закона.

Члан 45.

(1) Ватрогасне јединице дужне су да међусобно сарађују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и у ванредним ситуацијама.

(2) У складу са одлуком Владе или закљученим уговором о међународној сарадњи ватрогасне јединице сарађују са ватрогасним јединицама сусједних држава ради гашења пожара и спасавања људи и имовине угрожених пожаром.

Члан 46.

(1) Професионалне ватрогасне јединице доносе годишњи план и програм за стручно оспособљавање и усавршавање ватрогасаца и њихову спремност за брзо и ефикасно дјеловање у извршавању задатака, као и начин вршења провјере стручног знања ватрогасаца.

(2) Министарство у сједишту даје сагласност на план и програм из става 1. овог члана, а контролу над његовим извршавањем врши надлежни Центар.

(3) Ватрогасне јединице из става 1. овог члана након извршавања плана и програма стручно оспособљавања и усавршавања ватрогасаца организују провјеру стручног знања ватрогасаца.

(4) Професионални ватрогасац који приликом провјеравања стручног знања не покаже задовољавајући успјех не може наставити рад на пословима и задацима на које је распоређен.

(5) Одредбе ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана односе се и на добровољне ватрогасне јединице.

Члан 47.

(1) Професионалне и добровољне ватрогасне јединице дужне су да воде евиденцију о пожарима и елементарним непогодама, као и евиденцију о учешћу у гашењу пожара и спасавању људи и имовине.

(2) Професионалне ватрогасне јединице и добровољне ватрогасне јединице из члана 44. овог закона дужне су да скупштини општине, на њен захтјев, достављају сталне и повремене извјештаје који се тичу послова заштите од пожара и да одмах након извршене интервенције на гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожара обавијесте надлежни Центар.

Члан 48.

За вријеме вршења дужности, ватрогасци су дужни да носе униформу, а при гашењу пожара и спасавању људи и имовине дужни су да носе и прописану заштитну опрему.

Члан 49.

(1) Професионална ватрогасна јединица и добровољна ватрогасна јединица из члана 44. овог закона морају имати најмање 12 ватрогасаца.

(2) Приликом утврђивања броја ватрогасаца у свим ватрогасним јединицама мора се водити рачуна о способности и спремности ватрогасне јединице тако да свака смјена која је на дужности буде по свом бројном саставу и техничкој опреми способна за ефикасно гашење пожара.

(3) У свакој смјени мора бити присутан број ватрогасаца одређен планом заштите од пожара.

(4) У вријеме обављања послова и задатака ватрогасац не смије бити под утицајем алкохола или опојних дрога или психотропних супстанци.

(5) Техничка опрема и средства за гашење пожара морају бити исправна, у приправности и одржавати се према упутству произвођача, о чему се води евиденција.

Члан 50.

(1) За ватрогасца у професионалној ватрогасној јединици може се примити лице које, поред општих услова, испуњава и сљедеће посебне услове:

а) да има најмање стручну спрему квалификованог радника одговарајуће техничке струке (ватрогасне, грађевинске, металске, браварске, хемијске, електричарске и друге струке),

б) да није старије од 25 година и

в) да је здравствено и психофизички способно за вршење послова гашења пожара и спасавања људи и имовине.

(2) Здравствене и психофизичке услове из става 1. овог члана прописује подзаконским актом министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите.

(3) Лице из става 1. овог члана може учествовати у гашењу пожара ако је положило стручни испит за ватрогасца у професионалној ватрогасној јединици.

(4) Општим актом територијалне ватрогасне јединице, односно привредног друштва и другог правног лица које је основало предузетну ватрогасну јединицу могу се прописати и други посебни услови за обављање послова и задатака ватрогасаца.

Члан 51.

(1) Стручни испит за руководиоца акције гашења пожара дужни су да положи старјешине професионалних ватрогасних јединица, њихови замјеници, радници професионалних ватрогасних јединица који руководе јединицом за гашење пожара, као и руководиоци добровољних ватрогасних јединица који руководе јединицом у гашењу пожара.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, чланови (ватрогасци) добровољних ватрогасних јединица који те дужности не обављају професионално, полажу испит за руководиоца акције гашења пожара, односно за звање ватрогасаца у добровољној ватрогасној јединици по правилима Ватрогасног савеза Републике Српске.

(3) Радници професионалних ватрогасних јединица који руководе јединицом за гашење пожара, као и руководиоци добровољних ватрогасних јединица из става 1. овог члана који руководе јединицом у гашењу пожара, могу полагати стручни испит за руководиоца акције гашења пожара ако имају положен стручни испит за ватрогасца у професионалној ватрогасној јединици и једну годину радног искуства на пословима ватрогасаца, након положеног стручног испита за ватрогасца.

(4) Министар доноси прописе о програму и начину полагања стручног испита за професионалне ватрогасце и руководиоце акције гашења пожара, као и прописе о униформи и функционалним ознакама ватрогасаца у профе-

сионалним ватрогасним јединицама и правила службе у ватрогасним јединицама.

Члан 52.

(1) Стручни испит из члана 51. став 1. овог закона, као и стручни испит из члана 50. став 3. овог закона полаже се пред испитном комисијом коју именује Центар.

(2) Комисија из става 1. овог члана има пет чланова од којих један члан мора бити из Министарства у сједишту, а један из Ватрогасног савеза Републике Српске.

(3) Трошкове полагања стручног испита сноси ватрогасна јединица ако је она кандидата упутила на полагање.

(4) Висину трошкова за полагање стручног испита одређује министар.

Члан 53.

(1) У професионалним ватрогасним јединицама и у добровољним ватрогасним јединицама из члана 44. овог закона рад се одвија у смјенама, с тим што рад у једној смјени не може трајати дуже од 12 часова.

(2) Рад у једној смјени може се продужити само ако је то неопходно за гашење пожара и спасавање људи и имовине, као и за вршење неопходних послова и задатака одређених општим актом ватрогасне јединице.

2. Ватрогасна друштва

Члан 54.

(1) Ради организованог добровољног учествовања грађана у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, као и ради превентивне дјелатности, пропагирања ватрогасства и вршења других задатака у вези са заштитом од пожара, у складу са овим законом и планом заштите од пожара, физичка лица и привредна друштва и друга правна лица могу оснивати ватрогасна друштва.

(2) Два или више привредних друштава и других правних лица могу основати заједничко ватрогасно друштво.

Члан 55.

(1) Ватрогасно друштво у свом саставу мора имати добровољну ватрогасну јединицу обучену за гашење пожара.

(2) Рок у којем се формира добровољна ватрогасна јединица, као и број ватрогасаца утврђује се Статутом ватрогасног друштва.

(3) Лице које није навршило 18 година живота не може бити у саставу добровољне ватрогасне јединице, односно вршити гашење пожара.

(4) У добровољне ватрогасне јединице могу се ангажовати и професионални ватрогасци.

(5) У добровољним ватрогасним јединицама из члана 44. овог закона старјешине ватрогасне јединице и руководиоци акције гашења пожара у смјенама, послове и задатке обављају професионално.

Члан 56.

(1) У добровољној ватрогасној јединици из члана 44. овог закона старјешина и руководиоца акције гашења пожара у смјенама морају испуњавати исте услове за заснивање радног односа као и старјешина и руководиоца акције гашења пожара у територијалној ватрогасној јединици.

(2) За професионално обављање послова старјешине и руководиоца акције гашења пожара у добровољним ватрогасним јединицама, осим добровољних ватрогасних јединица из члана 44. овог закона, може се примити на рад лице које испуњава услове из члана 50. став 1. т. а) и в) и члана 51. став 3. овог закона.

(3) За професионалног ватрогасца у саставу добровољне ватрогасне јединице може се примити на рад лице које испуњава услове прописане за ватрогасца у професионалној ватрогасној јединици из члана 50. ст. 1. и 3. овог закона.

(4) Професионални ватрогасци у добровољним и предузетним ватрогасним јединицама имају иста права, обаве-

зе и одговорности које су овим законом утврђене за професионалне ватрогасце у територијалним ватрогасним јединицама.

Члан 57.

(1) Ватрогасци у добровољним ватрогасним јединицама врше послове бесплатно.

(2) Лицима која у добровољној ватрогасној јединици обављају послове и задатке, а нису у радном односу, скупштина општине, као и ватрогасно друштво могу одредити новчану награду.

Члан 58.

Привредно друштво или друго правно лице може одредити новчану награду ватрогасцима добровољне ватрогасне јединице или одредити као мјерило за учествовање у расподјели средстава за плате.

Члан 59.

(1) Јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи и предузетници помажу ватрогасна друштва у спровођењу активности за које су основана.

(2) Ако се планом заштите од пожара предвиђају обавезе ватрогасног друштва, односно добровољне ватрогасне јединице у гашењу пожара, спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, општине, привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи дужни су у том случају да добровољној ватрогасној јединици обезбиједи средства за вршење задатака који произлазе из плана заштите од пожара.

(3) У добровољним ватрогасним јединицама из става 2. овог члана мора се обезбиједити да у свакој смјени буде распоређен најмање један радник са положеним стручним испитом за руководиоца акције гашења пожара.

Члан 60.

(1) Чланови добровољних ватрогасних јединица који су у радном односу, имају право на накнаду плате за вријеме одсуствовања са рада, када у саставу ватрогасне јединице учествују ради гашења пожара, спасавања људи и имовине угрожених пожаром или елементарним непогодама.

(2) Накнаду плате из става 1. овог члана исплаћује радницима привредно друштво и друго правно лице, републички орган управе и други орган и предузетник код којег су запослени.

(3) Ако се на тражење овлашћеног лица гашење пожара, односно спасавање људи и имовине врши на подручју друге општине, накнада из става 2. овог члана врши се на терет те општине, ако општина у којој се налази сједиште ватрогасне јединице одбије да плати накнаду.

(4) Накнада из става 3. овог члана исплаћује се у висини плате коју би радник остварио да је обављао своје редовне послове и задатке.

(5) Чланови добровољне ватрогасне јединице који нису у радном односу, када учествују у гашењу пожара или спасавању људи и имовине, могу од општине тражити накнаду у року од 30 дана од дана извршене акције гашења пожара, односно спасавања, а висину накнаде утврђује скупштина општине.

Члан 61.

(1) Ради остваривања заједничких циљева, ватрогасна друштва и професионалне ватрогасне јединице на подручју једне или више општина могу се удруживати у ватрогасни савез.

(2) Ватрогасни савез из става 1. овог члана и ватрогасне јединице, као и ватрогасна друштва могу се удруживати у Ватрогасни савез Републике Српске.

(3) Ватрогасни савез Републике Српске, поред послова и задатака утврђених статутом, врши сљедеће послове и задатке:

а) прати спровођење планова заштите од пожара и предлаже мјере за унапређивање ватрогасства и за усклађивање планова заштите од пожара према стварним потребама,

б) пружа стручну помоћ ватрогасним савезима, ватрогасним друштвима и ватрогасним јединицама,

в) у сарадњи са ватрогасним јединицама и ватрогасним друштвима врши стручно оспособљавање ватрогасаца и утврђује план и програм оспособљавања руководиоца и ватрогасаца у добровољним ватрогасним јединицама,

г) доноси правила којима се утврђују поједина питања за која су чланови савеза заинтересовани да буду јединствено регулисана и

д) пропaгира ватрогaство и предузима мјере за његово развијање и унапређивање.

VI - ГАШЕЊЕ ПОЖАРА

Члан 62.

(1) Уколико грађанин није у могућности да угаси пожар или отклони непосредну опасност од избијања пожара, дужан је да о пожару обавијести ватрогасну јединицу, оперативни центар града - општине или полицијску станицу.

(2) Привредно друштво и друго правно лице, републички органи управе и други органи или предузетник, у случају сазнања за пожар, имају обавезу да о томе одмах обавијесте најближу ватрогасну јединицу, оперативни центар града - општине или полицијску станицу.

Члан 63.

(1) Након сазнања о пожару, ватрогасна јединица је дужна да одмах приступи његовом гашењу, спасавању људи и имовине угрожених пожаром, без обзира на то о чијим материјалним добрима је ријеч.

(2) На начин из става 1. овог члана ватрогасна јединица учествује и у отклањању последица у елементарним непогодама и тежим несрећама, у оквиру дјелокруга послова, односно према способности и опремљености.

Члан 64.

(1) Ако ватрогасна јединица не може да угаси пожар, старјешина јединице затражиће помоћ од других ватрогасних јединица са подручја општине или од најближе јединице или формације Оружаних снага Босне и Херцеговине.

(2) Ватрогасне јединице од којих је затражена помоћ дужне су да пруже помоћ у складу са општинским планом заштите од пожара.

(3) У гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром учествује Републичка управа цивилне заштите.

(4) Ако се гашење пожара или спасавање људи и имовине не може постићи на начин предвиђен у ставу 1. овог члана, градоначелник или начелник општине може затражити од других градоначелника или начелника општине да учествују са својим ватрогасним јединицама у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром.

(5) Градоначелници или начелници општина могу да пруже тражену помоћ, а обавезни су да помоћ пруже по захтјеву Републичке управе цивилне заштите и да обезбиједе неопходан број ватрогасаца и техничке опреме за заштиту од пожара на свом подручју.

Члан 65.

Гашењем пожара руководи старјешина или други руководиоца ватрогасне јединице која је прва почела да гаси пожар, уколико се старјешине, односно руководиоци ватрогасних јединица које учествују у гашењу пожара другачије не договоре.

Члан 66.

Ради ефикаснијег и несметаног гашења пожара и спасавања људи и имовине, руководиоца гашења пожара може да:

а) забрани приступ непозваним лицима у близини мјеста пожара, као и саобраћај поред тог мјеста,

б) нареди евакуацију лица и уклањање ствари из сусједних објеката који су угрожени пожаром, као и да предузме мјере за обезбјеђење ствари које су евакуисане,

в) нареди прекид довођења електричне енергије и плина,

г) нареди дјелимично или потпуно рушење објекта преко кога би се пожар могао проширити, ако се ширење пожара не може спријечити на други начин,

д) ограничи дјелимично или потпуно довод воде другим потрошачима у зони у којој се појави пожар или у цијелом насељу ради обезбјеђења потребне количине воде за гашење пожара,

ђ) нареди коришћење воде из оближњих бунара, цистерни, резервоара, канала и слично, који припадају привредним друштвима и другим правним лицима, републичким органима управе и другим органима и предузетницима,

е) нареди коришћење возила привредног друштва и других правних лица, републичких органа управе и других органа, предузетника и физичких лица ради превозења настрадалих у пожару до најближе здравствене установе,

ж) насилно отвори закључани објекат или просторију ради гашења пожара и спасавања људи и имовине,

з) нареди лицима која станују у непосредној близини мјеста пожара, као и лицима која се затекну на мјесту пожара да пруже помоћ у гашењу пожара и спасавању људи и имовине и

и) нареди употребу средстава за узбуњивање и обавјештавање ради бржег окупљања ватрогасаца.

Члан 67.

(1) У случају избијања пожара већих размјера, опасности од наглог ширења пожара, опасности да пожар угрози живот људи или имовине у већем обиму, кад расположиве ватрогасне јединице не могу сузбити пожар, градоначелник или начелник на подручју града, односно општине може наредити свим способним грађанима на подручју општине старијим од 18 година да учествују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и да за потребе гашења дају на располагање алат, превозна, техничка и друга средства.

(2) Гашењем пожара и спасавањем људи и имовине у случају из става 1. овог члана руководи градоначелник или начелник општине, односно лице које овласти градоначелник или начелник општине, а ако је пожар захватио подручје града или више општина - Републичка управа цивилне заштите.

(3) Градоначелник или начелник општине може, под условима из става 1. овог члана, наредити субјектима заштите од пожара да за потребе гашења ставе на располагање потребан број људи, алат, превозна, техничка и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине.

(4) На лица која по одредбама става 3. овог члана учествују у гашењу пожара примјењују се одредбе прописа о здравственом осигурању ако то право не могу остварити по другом основу.

Члан 68.

Територијалне ватрогасне јединице дужне су да у гашењу пожара пруже помоћ војним ватрогасним јединицама на тражење војног старјешине.

Члан 69.

Чланови ватрогасних друштава, за вријеме стручног оспособљавања и усавршавања, као и учествовања у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, у вршењу задатака своје ватрогасне јединице, као и лица која учествују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром у вршењу својих дужности у складу са одредбама чл. 62. и 67. овог закона имају права из здравственог осигурања у складу са законом.

Члан 70.

(1) Ватрогасне јединице које по захтјеву за пружање помоћи учествују у гашењу пожара и спасавању људи и

имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама изван подручја свог дјеловања имају право на накнаду стварне штете проузроковане на техничкој опреми, као и накнаду неопходних трошкова које су имале при учествовању у гашењу пожара (оштећена опрема, средства утрошена за гашење пожара, гориво, дневнице и друго).

(2) Накнаду из става 1. овог члана сноси општина која је тражила помоћ, а општина која је исплатила накнаду може да тражи поврат исплаћене накнаде од привредног друштва и другог правног лица или предузетника чија је имовина спасавана.

Члан 71.

(1) Накнаду у висини стварне штете привредним друштвима и другим правним лицима, предузетницима и грађанима у случајевима из члана 66. т. г), њ) и е) овог закона плаћа општина на чијем подручју је пожар гашен.

(2) Висину штете из става 1. овог члана утврђује скупштина општине, односно града.

VII - НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ МЈЕРА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 72.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

(2) Надзор над спровођењем мјера заштите од пожара одређених овим законом и плановима заштите од пожара, као и над спровођењем прописа о техничким нормативима у погледу заштите од пожара врши Инспекторат.

(3) Инспекцијске послове из става 2. овог члана из области заштите од пожара врше инспектори за заштиту од пожара.

(4) Контролу над радом ватрогасне јединице у погледу спремности и техничке опремљености јединице, стручног оспособљавања и усавршавања ватрогасаца и способности ватрогасне јединице за гашење пожара врши Центар.

(5) Изузетно од става 2. овог члана, контролу над пријемом прописа о техничким нормативима заштите од пожара код привредних друштава или других правних лица која уз техничку документацију за грађење израђују прилоге и елаборате заштите од пожара у складу са чл. 21. и 22. овог закона врши инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара у Министарству.

Члан 73.

(1) Општинске, односно градске организационе јединице за заштиту од пожара, посредством радника територијалне ватрогасне јединице, врше поједине стручне послове надзора који се односе на благовременост и повећање ефикасности ватрогасне интервенције, функционалност и исправност водозахвата, хидраната, апарата за гашење пожара, димовода, одлагања запаљивих течности и гасова и других запаљивих материјала у подрумима, на таванима и другим мјестима која представљају опасност, проходност пожарних путева и прилаза електричним разводним таблама, хидрантима, апаратима, блокадним вентилима гасних инсталација и инсталација са запаљивим течностима, забрану коришћења отвореног пламена и пушења на пожарно угроженим просторима.

(2) Послове из става 1. овог члана могу вршити само ватрогасци који су положили стручни испит за руководиоца акције гашења пожара.

(3) О извршеној контроли сачињава се записник са приједлогом мјера за отклањање узрока који могу да доведу до избијања и ширења пожара, који се доставља власнику, односно кориснику објекта.

(4) Ако власник, односно корисник објекта не изврши предложене мјере из става 3. овог члана, ватрогасна јединица из става 1. овог члана о томе одмах обавјештава Инспекторат.

(5) Надзор над вршењем послова из става 1. овог члана врши Инспекторат.

Члан 74.

(1) У вршењу инспекцијског надзора надлежни инспектор поред општих овлашћења прописаних Законом о инспекцијама ("Службени гласник Републике Српске", број 74/10), има овлашћење и да:

а) наложи да се преуреде, премјесте, односно демонтирају димњаци, пећи, инсталације и други уређаји од којих пријети опасност да изазову пожар,

б) наложи да се изврши поправка, реконструкција, доградња и преградња на објектима, инсталацијама и уређајима у сврху спречавања, избијања и ширења пожара,

в) забрани употребу објекта или постројења ако се њиховим преуређењем или другим мјерама не може отклонити опасност од пожара за такве или сусједне објекте,

г) наложи уклањање грађевинских и других препрека, инсталација и уређаја који би у случају избијања пожара представљали сметњу за брзо и ефикасно спасавање људи и имовине и гашења пожара,

д) забрани пушење и употребу отворене ватре и свјетилки са отвореним пламеном на простору гдје се користе експлозивне материје, запаљиве течности и гасови, као и друге лако запаљиве материје,

ђ) наложи да се изврши поправка, реконструкција, доградња и преградња на објектима ради спречавања убацивања предмета извана који би могли проузроковати пожар,

е) наложи да се уведе стални надзор на мјестима гдје су смјештене запаљиве материје,

ж) наложи да се изврши набавка неопходне ватрогасне опреме и средстава за гашење пожара у складу са планом или правилником заштите од пожара, као и њихово чување и одржавање у исправном стању,

з) наложи да се врши редовно отклањање отпадних материјала и других предмета са мјеста на којима представљају опасност за настанак пожара,

и) наложи да се изврши обиљежавање пожарних путева и редовно врши њихово одржавање,

ј) забрани даље извођење радова док извођач радова не предузме потребне мјере за спречавање избијања и ширења пожара и не обезбиједи потребна средства и опрему за гашење пожара,

к) забрани даљу градњу објекта док се не отклоне недостаци у пројектној документацији израђеној супротно прописима, стандардима и другим нормативима заштите од пожара и

л) нареди предузимање и других мјера прописаних техничким прописима, ради спречавања избијања и ширења пожара.

(2) Прије одређивања мјера из става 1. т. а) до г) овог члана инспектор може одредити и стручни комисијски преглед објекта и постројења.

(3) Инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара у вршењу контроле над радом ватрогасне јединице има овлашћење и дужност да предузме следеће мјере:

а) наложи ватрогасној јединици да набави техничку опрему и средства која недостају, у складу са планом заштите од пожара (града, општине или привредног друштва) и програмом опремања ватрогасне јединице,

б) наложи поправак постојеће ватрогасне опреме и средстава,

в) наложи стручно оспособљавање и усавршававање ватрогасаца и

г) нареди предузимање и других мјера ради укупног побољшања ефикасности ватрогасне јединице.

(4) Инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара у вршењу контроле примјене прописа о техничким нормативима заштите од пожара код привредних друштава и других правних лица који уз техничку документацију за грађење израђују прилоге и елаборате

заштите од пожара из чл. 21. и 22. овог закона има овлашћење и дужност да предузме следеће мјере:

а) наложи привредном друштву и другом правном лицу да у одређеном року отклони недостатке у техничкој документацији и исту усклади са одговарајућим техничким прописима,

б) наложи привредном друштву и другом правном лицу да у одређеном року изврши попуно радних мјеста са одговарајућим бројем радника у складу са чланом 22. овог закона, потребних за израду елабората заштите од пожара и

в) да укине овлашћење које је издато привредном друштву и другом правном лицу у складу са чланом 23. ст. 1. и 2. овог закона.

(5) Жалба на рјешење из става 4. тачка в) овог члана не одгађа извршење рјешења.

Члан 75.

Ако се утврди да се при коришћењу објекта или дијела објекта или инсталација или уређаја не спроводе прописане или наложене мјере заштите од пожара, па због тога пријети непосредна опасност од избијања пожара, инспектор за заштиту од пожара забрањује даље коришћење објекта или дијела објекта или инсталација или уређаја док се прописана, односно наложена мјера не спроведе.

Члан 76.

Ако инспектор утврди да су стављени у промет уређаји, средства и опрема из члана 30. овог закона уз које увозник или заступник стране фирме није кориснику испоручио потребну документацију, он рјешењем забрањује њихову даљу употребу.

Члан 77.

(1) Привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи, предузетник и друга физичка лица обавезни су да у одређеним роковима отклоне недостатке наложене извршним рјешењем инспектора за заштиту од пожара.

(2) Привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи, предузетник и друга физичка лица из става 1. овог члана, дужни су да одмах, а најкасније у року од три дана од истека рока из става 1. овог члана, писано обавијесте инспектора да су поступили по рјешењу.

VIII - ФИНАНСИРАЊЕ СИСТЕМА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 78.

Привредна друштва и друга правна лица, републички органи управе и други органи, предузетник и друга физичка лица финансирају систем заштите од пожара као дио редовне дјелатности.

Члан 79.

(1) Средства за рад територијалних ватрогасних јединица основаних у општини, односно граду као посебних унутрашњих организационих јединица обезбјеђују се у буџету општине, односно града, као и из намјенских средстава за ове јединице у остваривању задатака цивилне заштите и прихода које остваре вршењем услуга које не спадају у редовну дјелатност ових јединица, те других извора у складу са законом.

(2) Средства за рад предузетних ватрогасних јединица обезбјеђује привредно друштво или друго правно лице које је основало ту јединицу, као и из намјенских средстава за остваривање задатака цивилне заштите, основана у складу са Законом о цивилној заштити.

Члан 80.

(1) Средства за рад ватрогасних друштава и добровољних ватрогасних јединица које су формиране у ватрогасним друштвима обезбјеђују се из буџета општине, односно града, чланарина и поклона, намјенских средстава која се дају на коришћење као опрема и инвентар за остваривање задатака ових јединица у функционисању цивилне

заштите у складу са Законом о цивилној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 26/02, 39/03 и 29/10), те из других извора.

(2) Средства за рад добровољног ватрогасног друштва које је основано за једно или више привредних друштава или других правних лица и за рад добровољне ватрогасне јединице тога друштва обезбјеђују се из средстава привредног друштва, односно других правних лица за која је друштво основано, и других извора.

Члан 81.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која на територији Републике Српске обављају дјелатност, обрачунавају и уплаћују накнаду у висини 0,04% од пословног прихода за реализацију посебних мјера заштите од пожара из члана 5. овог закона. Накнада по основу обрачунате обавезе уплаћује се на рачуне јавних прихода Републике Српске за опште уплате.

(2) Распоред прикупљених средстава по овом основу врши Министарство финансија, на следећи начин:

а) 40% на посебан рачун Ватрогасног савеза Републике Српске, која искључиво служе за реализацију пројеката техничког опремања ватрогасних јединица у Републици Српској, а према плану који усвоји Ватрогасни савез Републике Српске и

б) 60% на рачун буџета општине, односно града према сједишту привредног друштва и другог правног лица које уплаћује накнаду, која искључиво служе за реализацију пројеката техничког опремања ватрогасних јединица општина или градова и изградњу објеката које користе ватрогасне јединице за своје активности и чување ватрогасне опреме (ватрогасни домови и спремишта) у складу са планом који усвоји скупштина општине - града.

(3) Влада даје сагласност на план утрошка средстава из става 2. тачка а) овог члана.

(4) Утрошак намјенских средстава из става 2. тачка а) овог члана врши се искључиво у складу са законом.

(5) Реализацију и утрошак средстава из ст. 1. и 2. овог члана прати Министарство, а контролу наплате и утрошка средстава врши надлежни орган или служба у чији дјело-круг спада контрола и наплата пореза.

(6) Територијалне професионалне и добровољне ватрогасне јединице у Републици Српској додијељену ватрогасну опрему из става 2. овог члана књиже као своја основна средства.

(7) Обавезу плаћања накнаде немају буџетски корисници и републички органи управе, хуманитарне и невладине организације, удружења грађана и фондације.

(8) Град или општина могу уводити посебне таксе ради обезбјеђивања средстава, само за опремање и развој ватрогасних јединица.

(9) Ватрогасни савез Републике Српске, градови и општине, дужни су да израде годишњи извјештај о реализацији средстава за техничко опремање ватрогасних јединица општине или града, и изградњу објеката које користе ватрогасне јединице за своје активности и чување ватрогасне опреме, добијених по основу накнаде из става 1. овог члана и извјештај доставе Влади, најкасније до 15. јануара наредне године.

Члан 82.

(1) Средства за рад општинског, односно градског ватрогасног савеза обезбјеђују се од чланарина ватрогасних друштава, из буџета и других извора.

(2) Средства за рад Ватрогасног савеза Републике Српске обезбјеђују се из чланарина које плаћају општински и градски ватрогасни савези, допунских средстава из буџета Републике Српске и других извора.

IX - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 83.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно

лице из члана 23. овог закона или привредно друштво и друго правно лице које израђује техничку документацију за грађење објеката, односно новчаном казном од 3.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице које израђује техничку документацију за грађење објеката, ако:

а) не утврди прописану организацију (члан 9),

б) супротно прописима, стандардима и другим нормативима заштите од пожара потврди да су у потпуности примijeњени прописи, стандарди и други нормативи заштите од пожара којима је обезбijeњена функционалност и ефикасност техничком документацијом привредних, односно одабраних мјера и норматива заштите од пожара (члан 21. став 3. и члан 23. став 1) и

в) не поступи у складу са прописима и стандардима при испитивању из члана 24. став 4, члана 32. став 2. и члана 33. овог закона, те ако та испитивања врши без одобрења из члана 24. став 4. и члана 32. став 2. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се предузетник регистрован за вршење дјелатности заштите од пожара новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ.

(3) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу из члана 23. овог закона или привредном друштву и другом правном лицу или предузетнику регистрованом за вршење дјелатности заштите од пожара новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ.

(4) Ако Ватрогасни савез Републике Српске, средства за техничко опремање ватрогасних јединица користе супротно одредбама из члана 81. става 1. овог закона казниће се новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ, а одговорно лице у Ватрогасном савезу Републике Српске, граду или општини казниће се новчаном казном од 300 КМ до 1.000 КМ.

Члан 84.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

а) при извођењу радова на објектима не предузме потребне мјере за спречавање избијања и ширења пожара и не обезбijeди потребна средства и опрему за гашење пожара (члан 17. став 3),

б) не одреди пожарни сектор или не спроведе све техничке мјере на основу којих су ови сектори одређени (члан 18),

в) употребљава неисправне или неправилно постављене инсталације, уређаје, као и димоводе и ложишта или нема документацију о одржавању (члан 25),

г) држи или ускладиштава лако запаљиве материје противно одредбама члана 26. став 1. овог закона или користи отворену ватру противно одредби члана 26. став 2. овог закона,

д) не држи у приправности уређаје, опрему и алат за гашење пожара на мјестима која су лако приступачна (члан 28. став 1),

ђ) не обезбijeди ватрогасно дежурство (члан 30) и ако не обезбijeди редовно испитивање ручних и превозних апарата за гашење почетног пожара (члан 32. став 1),

е) не обезбijeди редовно испитивање исправности и функционалности уређаја, односно система за дојаву и гашење пожара према упутству произвођача, а најмање једанпут годишње и ако о томе не постоји евиденција (члан 33),

ж) стави у промет уређаје, опрему и средства противно одредбама члана 31. овог закона или ако не изврши наређење о забрани употребе такве опреме (члан 76),

з) се понаша супротно одредби члана 34. овог закона,

и) не изврши обучавање и упознавање радника са опасностима од пожара и практичном употребом средстава за гашење пожара као и прописану провјеру радника у руковању апаратима за почетно гашење пожара (члан 36),

ј) не донесе план и програм стручног усавршавања ватрогасаца или не организује његово спровођење или не врши провјера стручног знања ватрогасаца (члан 46),

к) не обезбijeди бројност ватрогасаца (члан 49. став 3) или су ватрогасци под утицајем средстава из члана 49. став 4. овог закона или не одржава техничку опрему из средстава у складу са чланом 49. став 5. овог закона,

л) по сазнању за пожар не поступи у складу са чланом 62. став 2. овог закона,

љ) спречава или омета извршење наређења руководиоца гашења пожара (члан 66),

м) без оправданих разлога не стави на располагање алат, превозна, техничка и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине (члан 67. став 3) и

н) не уплаћују обавезе из члана 81. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 500 КМ до 5.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 150 КМ до 1.500 КМ и одговорно лице у привредном друштву, другом правном лицу или предузетник.

Члан 85.

Новчаном казном од 100 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

а) употребљава неисправне или неисправно постављене инсталације, димоводе или ложишта (члан 25. став 2),

б) држи или ускладиштава лако запаљиве материје противно одредби члана 26. став 1. овог закона или користи отворену ватру противно одредби члана 26. став 2. овог закона,

в) власник пословног простора не предузме прописане или наложене мјере заштите од пожара (члан 28. став 2),

г) не обезбijeди редовно испитивање ручних и превозних апарата за гашење почетног пожара (члан 32. став 1),

д) поступи противно одредби члана 6. став 4. и члана 62. став 1. овог закона,

ђ) спречава или омета извршење наређења руководиоца гашења пожара (чл. 65. и 66) и

е) без оправданог разлога одбије да учествује у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром или ако одбије да стави на располагање ватрогасној јединици алат, техничка средства, превозна и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине (члан 67. став 1).

X - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 86.

Постојеће ватрогасне јединице и ватрогасна друштва основана у складу са раније важећим законом, ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 87.

Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће прописе:

а) Правилник о условима, основима и мјерилима за разврставање привредних друштава и других правних лица, републичких органа управе и других органа и предузетника у одговарајуће категорије угрожености од пожара (члан 8. став 3),

б) Методологију за израду планова заштите од пожара (члан 14. став 2),

в) Правилник о техничким нормативима за приступне путеве, окретнице и уређене платое за ватрогасна возила у близини објекта код којих је повећан ризик од пожара (члан 16. став 3),

г) Правилник о техничким нормативима заштите од пожара у објектима намијењеним за јавну употребу у којима се окупља, борави или ради већи број лица (члан 18. став 2),

д) Правилник о техничким нормативима за стабилне инсталације за дојаву пожара (члан 24. став 5),

ђ) Правилник о техничким нормативима за хидрантску мрежу за гашење пожара (члан 27. став 2),

е) Правилник о техничким нормативима за израду техничке документације којом морају бити снабђени системи, опрема и уређаји за откривање пожара и алармирање (члан 30. став 6),

ж) Правилник о вођењу евиденције из члана 32. став 4. овог закона,

з) Правилник о програму и начину полагања стручног испита за професионалне ватрогасце и руководиоце акције гашења пожара (члан 51. став 4),

и) Правилник о униформи и функционалним ознакама ватрогасаца у професионалним јединицама (члан 51. став 4) и

ј) Правила службе ватрогасних јединица (члан 51. став 4).

(2) Министар ће у року из става 1. овог члана, у сарадњи са министром надлежним за послове енергетике, донијети Правилник о техничким нормативима за заштиту електроенергетских постројења и уређаја од пожара (члан 20. став 6).

Члан 88.

Министар надлежан за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде, у сарадњи са министром доноси прописе о посебним мјерама заштите од пожара шума и усјева (члан 29. став 3).

Члан 89.

Министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите доноси пропис о здравственим и психофизичким условима који морају да испуњавају ватрогасци у професионалним ватрогасним јединицама (члан 50. став 2).

Члан 90.

До доношења прописа Републике Српске примјењују се сљедећи преузети прописи:

а) Правилник о смјештају и држању уља за ложење ("Службени лист СФРЈ", број 45/67),

б) Правилник о техничким мјерама за погон и одржавање електроенергетских постројења ("Службени лист СФРЈ", број 19/68),

в) Правилник о заштити на раду при изради експлозива и барута и манипулисању експлозивима и барутима ("Службени лист СФРЈ", број 56/69),

г) Правилник о техничким нормативима за заштиту од статичког електрицитета ("Службени лист СФРЈ", број 62/73),

д) Технички прописи о громобранима ("Службени лист СФРЈ", бр. 13/68 и 13/78),

ђ) Правилник о техничким нормативима за заштиту нисконапонских мрежа и припадајућих трансформаторских станица ("Службени лист СФРЈ", број 13/78),

е) Правилник о ватрогасној служби на аеродрому ("Службени лист СФРЈ", број 13/79),

ж) Правилник о техничким нормативима за покретне затворене судове за компримиране течне и под притиском растворене гасове ("Службени лист СФРЈ", бр. 25/80 и 9/86),

з) Правилник о техничким нормативима за уређаје за аутоматско затварање врата или клапни отпорних према пожару ("Службени лист СФРЈ", број 35/80),

и) Правилник о југословенским стандардима за противексплозијску заштиту ("Службени лист СФРЈ", број 18/61),

ј) Правилник о техничким нормативима за стабилне посуде под притиском ("Службени лист СФРЈ", број 16/83),

к) Правилник о техничким нормативима за системе за одвођење дима и топлоте насталих у пожару ("Службени лист СФРЈ", број 45/83),

л) Правилник о техничким нормативима за заштиту високих објеката од пожара ("Службени лист СФРЈ", број 7/84),

љ) Правилник о техничким нормативима за уређаје у којима се наносе и суше премазна средства ("Службени лист СФРЈ", број 57/85),

м) Правилник о техничким нормативима за постављање котларница на отвореном простору ("Службени лист СФРЈ", број 12/85),

н) Правилник о техничким условима и нормативима за безбједан транспорт течних и гасовитих угљоводоника магистралним нафтоводима и гасоводима и нафтоводима и гасоводима за међународни транспорт ("Службени лист СФРЈ", број 26/85),

њ) Правилник о техничким нормативима за заштиту складишта од пожара и експлозија ("Службени лист СФРЈ", број 24/87),

о) Правилник о техничким нормативима за електричне инсталације ниског напона ("Службени лист СФРЈ", бр. 53/88 и 54/88),

п) Правилник о техничким нормативима за стабилне уређаје за гашење пожара угљен-диоксидом ("Службени лист СФРЈ", бр. 44/83 и 31/89),

р) Правилник о техничким нормативима за системе за вентилацију или климатизацију ("Службени лист СФРЈ", број 38/89),

с) Правилник о техничким нормативима за постављање стабилних судова под притиском за течни угљен-диоксид ("Службени лист СФРЈ", број 39/90),

т) Правилник о техничким нормативима за цијевне водове за гасовити кисеоник ("Службени лист СФРЈ", број 52/90),

ћ) Правилник о техничким нормативима за заштиту електроенергетских постројења и уређаја од пожара ("Службени лист СФРЈ", број 74/90),

у) Правилник о техничким нормативима за преглед и испитивање стабилних судова под притиском за течни угљен-диоксид ("Службени лист СФРЈ", број 76/90),

ф) Правилник о техничким нормативима за хидрантску мрежу за гашење пожара ("Службени лист СФРЈ", број 30/91) и

х) групе југословенских стандарда са обавезном примјеном.

Члан 91.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити од пожара ("Службени гласник Републике Српске", бр. 16/95, 16/02, 2/05, 1/08).

Члан 92.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1050/12
10. јула 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1499

На основу члана 70. став 1. тачка 8. и члана 92. допуњеног Амандманом LXXXIV Устава Републике Српске, члана 6. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 56. став 1. тачка 5., члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), а након разматрања Извјештаја Комисије за избор и именоване, Народна скупштина Републике Српске, на Двдесетој сједници, одржаној 17. јула 2012. године, донијела је сљедећу